

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyní Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Felbermayer Transport- und Hebetchnik spol. s r. o.,
IČ 63907127
se sídlem Jiřího ze Vtelna 1731, 193 00 Praha 9 – Horní
Počernice,
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Hladíkem,
se sídlem Náměstí 28. října 1898/9, Brno

proti
žalovanému

Ministerstvo dopravy
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2021, č. j. MDC-14133/2021-510/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra dopravy (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno usnesení žalovaného ze dne 14. 10. 2020, č. j. 286/2020-120-SSU/7 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno řízení o žádosti žalobce o povolení ke zvláštnímu užívání pozemní komunikace formou užívání vozidel, jejichž hmotnost přesahuje míru stanovenou zvláštními předpisy, a to kvůli neodstranění podstatných vad žádosti.
2. S těmito závěry žalobce nesouhlasil, a proto proti napadenému i prvostupňovému rozhodnutí brojil výše nadepsanou žalobou.

II.
Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Primární žalobní námitka směřovala vůči žalobcem tvrzenému procesnímu pochybení správního orgánu prvního stupně, které mělo spočívat v tom, že došlo k zastavení řízení formálně z důvodu neodstranění vad žádosti, ač dané nedostatky mohou vést leda k zamítnutí žádosti, tj. vydání rozhodnutí ve věci, a to náležitě odůvodněnému.
4. Dle žalobce je nutno hodnotit výzvu žalovaného postupem dle § 37 odst. 3 správního řádu, tedy k doložení „důvodů pro vyhovění žádosti“, jako obstrukční a pouze za tím účelem, aby se rozhodující správní orgán vyhnul rozhodnutí ve věci, a tím řádnému odůvodnění takového rozhodnutí.
5. Konkrétně to poté žalobce uvedl v případě požadovaného doplnění dokladu *“prokazujícímu skutečnost, že není reálně snížit hmotnost přepravy”*. Žalobce již v minulosti v případě stejného vozidla (totožné VIN) v řízení vedeném správním orgánem I. stupně pod sp. zn. 42474 povolení získal, tedy správní orgán prvního stupně měl podklady k otázce možnosti snížení hmotnosti přepravy. Správní orgán prvního stupně byl na toto řízení výslovně žalobcem upozorněn, tudíž nebylo důvodu opětovně žádat o doklad daného druhu. V tomto případě se jednalo o podklad pro rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu, tj. skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti.
6. Další žalobní námitka se týká požadavku na doložení předpokládané trasy vozidla. Dle žalobce, jen správní orgán prvního stupně je informován o aktuálním stavu pozemních komunikací na území ČR, tudíž sám požadavek vymezení trasy se zdá být nadbytečný, když lze jen těžko připustit jako zákonný výklad, že by bylo na žadateli o daný druh povolení, aby postupně zkoušel všechny možné varianty přesunu daného typu vozidla, dokud se “netrefí” do varianty správné.
7. S touto námitkou souvisí i to, že dle žalobce lze jen těžko usuzovat, že správní orgán I. stupně nemá k dispozici údaje o únosnosti vozovek či mostů. Navíc, je-li dle ustanovení § 40 odst. 3 vyhlášky 104/1997 Sb. uložena povinnost prokazovat k zatížitelnosti mostů a únosnosti vozovek na straně žalobce, neznamená to, že by důkaz měl žalobce obstarávat.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

8. Neexistuje žádné ustanovení zákona, kterým by bylo možné po žalobci v tomto ohledu žádat, aby zadával soukromým osobám vypracovávání odborných vyjádření nebo znaleckých posudků, aniž by o to účastník řízení žádal, ačkoli sám správní orgán má k dispozici příspěvkovou organizaci zřízenou mimo jiné za tímto účelem.
9. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě omezil zejména na rekapitulaci řízení, včetně argumentace žalobce. Uvedl však, že si není vědom žádného procesního pochybení a že rozhodoval plně v souladu s právními předpisy, přičemž v důsledku nedoložení požadovaných dokumentů neměl jinou možnost, jak nakonec rozhodnout.
10. Žalobní petit je dle žalovaného neúplný, resp. zmatečný. Po zrušení obou rozhodnutí, jak navrhuje žalobce, není zřejmé, co má následovat. V případě vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení projednání žádosti ztrácí smysl, jelikož požadovaný termín přepravy byl stanoven od 27. dubna 2020 do 28. května 2020.
11. Též žalobní námitky považuje žalovaný za nedůvodné. Usnesením o zastavení řízení v žádném případě nedošlo ke zkrácení práv žadatele. Žalovaný je toho názoru, že žalobci nic nebrání v podání nové žádosti, jejíž součástí budou veškeré zákonem požadované podklady umožňující o žádosti meritorně rozhodnout, respektive mu v případě splnění zákonných předpokladů i vyhovět. Usnesení o zastavení řízení totiž nepředstavuje překážku *rei iudicata*.

III.

Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.
13. Pro úplnost je třeba uvést, že v téměř totožné věci bylo již městským soudem rozhodnuto rozsudkem ze dne 25. 5. 2022, č. j. 14 A 180/2021-31. Tyto závěry byly potvrzeny rozhodnutím NSS č. j. 1 As 147/2022-36 ze dne 12. května 2023 a soud nemá žádných důvodů, proč by se od nich měl v této věci odchýlit (v nyní rozhodované věci žalobce pouze částečně rozšířil svou argumentaci).
14. Žaloba není důvodná.
15. Dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu „*Řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.*“
16. Podle § 25 odst. 13 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen zákon o „pozemních komunikacích“) „*Prováděcí předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení zvláštního užívání dálnice, silnice a místní komunikace a náležitosti rozhodnutí v této věci.*“
17. Tímto prováděcím předpisem pak je vyhláška č. 104/1997 Sb. (dále jen „prováděcí vyhláška“), v jejímž § 40 odst. 2 jsou stanoveny náležitosti žádosti o zvláštní užívání podle § 25 odst. 6 písm. a) zákona o pozemních komunikacích.
18. Dle § 40 odst. 2 písm. d) prováděcí vyhlášky má být v žádosti mj. uvedena hmotnost vozidla, počet, zatížení a rozvor jednotlivých náprav. Přepravu o celkové hmotnosti překračující 60 tun lze dle § 40 odst. 3 prováděcí vyhlášky povolit pouze výjimečně, pokud

žadatel prokáže, že není technicky reálné snížit hmotnost nebo rozměry přepravy ani použít jiný způsob přepravy a že zatížitelnost mostů a únosnost vozovek ověřené statickým posouzením umožní realizaci přepravy.

19. Pokud žalobce tyto podklady žalovanému nedoloží, nelze o jeho žádosti věcně rozhodnout, protože správní orgán v takovém případě nedisponuje podklady nezbytnými pro posouzení předmětu řízení dle § 25 odst. 6 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, tj. důvodnosti zvláštního užívání dálnic, silnic a místních komunikací. Nejedná se o zjištění skutečnosti, která vylučuje vyhovění žádosti a vede k jejímu zamítnutí podle § 51 odst. 3 s. ř.; toto ustanovení se uplatní až v případě bezvadné žádosti. Jak ostatně uvedl NSS v rozhodnutí 1 As 147/2022-36: „K zamítnutí žádosti by správní orgán mohl přistoupit pouze v případě, pokud by bylo možné bezvadnou žádost věcně projednat a dospět k závěru, že přepravu autojeřábu není možné na základě žádosti a předložených podkladů povolit. Žádost stěžovatelky však trpěla natolik podstatnými vadami, pro které nemohl správní orgán vydat meritorní rozhodnutí, a postupoval v souladu se zákonem, pokud správní řízení zastavil.“
20. Žalovaný žalobce vyzval k odstranění vad žádosti a správní řízení současně přerušil. Nejde o zneužití institutu výzvy k odstranění nedostatků podle § 45 odst. 2 správního řádu, protože výzva sleduje legitimní cíl v podobě získání zákonných podkladů pro vydání meritorního rozhodnutí o žádosti, což nelze v žádném případě považovat za obstrukci, ale za samotný předpoklad toho, aby mohl správní orgán rozhodnout. Žalovaný následně uzavřel, že žalobce nedostatky ve stanovené lhůtě neodstranil, a proto řízení správně zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.
21. Tuto žalobní námitku tedy soud neshledává důvodnou.
22. Dle žalobce byla výzva k odstranění vad dále obstrukční, protože žádost odpovídala technickému průkazu vozidla. Průjezd totožného vozidla byl žalobci navíc již dříve povolen.
23. Žalobce byl ve výzvě k odstranění pochybností mj. vyzván, aby uvedl žádost do souladu s doloženou technickou dokumentací k pracovnímu stroji. Zatížení náprav je povinnou náležitostí žádosti dle § 40 odst. 2 písm. d) prováděcí vyhlášky, proto správnímu orgánu nezbývalo než žalobkyni vyzvat k odstranění této nejasnosti.
24. Je pravda, že přeprava totožného vozidla byla žalobci již povolena. Žalobkyni nicméně nesvědčí legitimní očekávání dle § 2 odst. 4 správního řádu, protože nejde o skutkově podobné případy.
25. V nyní posuzované věci žalovaný zjistil nesrovnalost v údajích a vyzval žalobkyni k jejímu odstranění, k čemuž nedošlo. Postupoval tedy správně a ani tuto námitku soud neshledává důvodnou.
26. Pokud jde o námitku, týkající se toho, že dle žalobce je nadbytečný požadavek sdělení trasy vozidla, lze jí spojit s jeho názorem, že nebyl povinen obstarávat statické posouzení ohledně zatížitelnosti mostů a únosnosti vozovek. V obou případech jde totiž o náležitosti dle § 40 odst. 2 prováděcí vyhlášky a v obou případech je žalobce přesvědčen, že není povinen je opatřovat.
27. Žalobce argumentoval tím, že dle § 50 odst. 2 věty první správního řádu obstarává podklady pro rozhodnutí správní orgán.

28. To je samozřejmě obecně pravdou, správní orgán však není povinen opatřovat podklady za účastníka řízení, pokud zvláštní zákon uloží účastníkovi řízení povinnost předložit spolu s žádostí určité podklady pro vydání rozhodnutí. V takovém případě vyžaduje správní orgán podklady od účastníka dle § 6 odst. 2 správního řádu.
29. Jak je ostatně řečeno v již citovaném rozhodnutí 1 As 147/2022-36: „*Stěžovatelka správně uvádí, že v § 50 odst. 2 správního řádu je uložena povinnost správnímu orgánu opatřovat podklady pro vydání rozhodnutí; toto ustanovení je nicméně třeba vykládat právě v souvislosti s ustanovením § 6 odst. 2 in fine téhož zákona, ve kterém je stanovena výjimka z povinnosti správního orgánu opatřovat podklady pro vydání rozhodnutí v případě, že zvláštní právní předpis uloží účastníkovi řízení povinnost předložit spolu s žádostí určité podklady nezbytné pro vydání rozhodnutí. Kasační soud se ztotožňuje se závěrem městského soudu, podle něhož je v tomto případě zvláštním předpisem prováděcí vyhláška, která v souladu se zákonným zmocněním podle § 25 odst. 13 zákona o pozemních komunikacích ukládá žadateli povinnost doložit statické posouzení.*“
30. Prováděcí předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení zvláštního užívání dálnice, silnice a místní komunikace ve smyslu § 25 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, přičemž prováděcím předpisem je prováděcí vyhláška. Podle § 40 odst. 3 prováděcí vyhlášky je žadatel povinen při překročení 60 tun hmotnosti přepravy prokázat, že zatížitelnost mostů a únosnost vozovek ověřené statickým posouzením umožní realizaci přepravy.
31. Celková hmotnost autojeřábu byla žalobcem deklarována ve výši 108 tun. Z tohoto důvodu byl žalobce povinen žalovanému předložit statické posouzení a prokazující, že zatížitelnost použitých mostů a únosnost vozovek umožní přepravu nákladu o nadměrné hmotnosti. Žalobce tak ovšem neučinil, proto ho žalovaný vyzval podle § 45 odst. 2 správního řádu k odstranění tohoto nedostatku. Když tak žalobce neučinil ani poté, řízení bylo zastaveno.
32. Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že náležitosti žádosti o povolení zvláštního užívání jsou konkrétně upraveny v prováděcí vyhlášce a nikoli přímo v § 25 zákona o pozemních komunikacích. Zásada zákonnosti podle čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod neplatí bez výhrad; takový výklad by popíral funkci podzákonné normotvorby. Je však podstatné, aby podzákonný právní předpis nevybočoval z mezí zákona, které jsou zákonem buď výslovně vymezeny, anebo vyplývají z jeho smyslu a účelu (nález Ústavního soudu ze dne 16. 10. 2001, sp. zn. Pl. ÚS 5/01). Ustanovení § 40 odst. 3 prováděcí vyhlášky z mezí zákona nevybočuje. Požadavek na předložení statického posouzení upřesňuje obecnou zákonnou povinnost žalobkyně doložit, že určité pozemní komunikace jsou způsobilé k přepravě autojeřábu. Obecná zákonná povinnost žadatele obstarat podklady pro povolení plyne z účelu povolení řízení, který je vyjádřený v § 25 odst. 1 a 2 ve spojení s § 25 odst. 6 písm. a) zákona o pozemních komunikacích.
33. Stejného názoru ostatně byl i NSS ve výše citovaném usnesení.
34. Městský soud proto uzavírá, že správní orgán mohl a měl po žalobkyni požadovat předložení statického posouzení, stejně jako předpokládanou trasu, přičemž se jedná se o zákonnou výjimku z vyšetřovací zásady upravené v § 3 a 50 odst. 2 správního řádu.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

35. Městský soud v Praze tedy dospěl na základě všech shora uvedených skutečností k závěru, že žaloba není důvodná a ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
36. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce neměl v řízení úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. července 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.